

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA PENALĂ
Dosar nr. 2782/62/2017

Sentința penală nr. 174/S
Ședința publică de la 26.10.2018
Completul compus din:
PREȘEDINTE BB - judecător
GREFIER CMC

Cu participarea procurorului AG din cadrul
Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție
D.N.A.- Serviciul Teritorial Brașov

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea cauzei penale privind pe inculpatul MMD trimis în judecată prin rechizitoriul nr.90/P/2016 din 06 iulie 2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție D.N.A.- Serviciul Teritorial Brașov pentru săvârșirea infracțiunii de măturie mincinoasă prevăzută de art.273 alin.1 Cod penal.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza penală de față au avut loc în ședința publică din data de 12.10.2018 când părțile prezente au pus concluzii conform celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea pentru data de 19.10.2018, apoi pentru data 26.10.2018.

TRIBUNALUL,

Prin rechizitoriul nr. nr. 90/P/2016 din 6 iulie 2016, al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului PTCCA pentru săvârșirea infracțiunilor de măturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal și favorizarea făptuitorului, prev. de art. 269 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 38 alin. 2 Cod penal precum și a inculpatului M D pentru comiterea infracțiunii de măturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal.

În cuprinsul actului de sesizare s-au reținut următoarele:

Dosarul nr. 90/P/2016 a fost constituit la data de 23.05.2016, ca urmare a disjungerii dispusă în dosarul 82/P/2016, dosar format la rândul său prin disjungerea din dosarul 259/P/2015, în care prin rechizitoriul din data de 17.05.2016 s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților TR, RRM, S T, SB, AM, AD C, MM A, MLC, SC R SRL, ș.a. pentru comiterea de infracțiuni de corupție în legătură cu retrocedarea nelegală a unor imobile revendicate fără drept de inculpatul AL RPP, trimis de asemenea în judecată prin același rechizitoriu, respectiv constituirea unui grup infracțional organizat, trafic de influență, spălarea banilor, dare de mită, abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave.

S-a reținut că acuzațiile formulate împotriva inculpaților trimiși în judecată au vizat infracțiuni comise în perioada 2006 - 2013 în diferite forme de participare, în interesul obținerii unor imobile de o valoare deosebită, între care Pădurea Snagov și Ferma Regală Băneasa. Astfel, începând cu 1 noiembrie 2006, TR împreună cu RR M, TS, S S, B S au constituit un grup infracțional (la care au aderat ulterior alte persoane, respectiv MM A, M A, ADC, MLC), având drept scop dobândirea întregii averi revendicate de AL RPP în temeiul legilor speciale de retrocedare a proprietăților (Legea 10/2001, Legea 247/2005) prin infracțiuni de corupție/asimilate acestora, respectiv oferire de bani/bunuri persoanelor din cadrul autorităților/instituțiilor deținătoare a acestor proprietăți sau altor persoane cu influență asupra funcționarilor publici în scopul determinării acestora să acționeze potrivit scopului grupului, instigare și complicitatea la săvârșirea de către aceste persoane a infracțiunii de abuz în serviciu (prin punerea la dispoziție/semnarea înscrisurilor necesare), traficul influenței, reale, asupra funcționarilor publici.

Legătura lui ARPP cu RT și asociații acestuia a fost determinată și s-a realizat pe fondul imposibilității acestuia de a obține vreunul din bunurile pe care le-a revendicat în calitate de nepot de fiu al lui C, în condițiile în care nu a putut justifica calitatea de persoană îndreptățită potrivit legii, nu a putut face dovada că respectivele bunuri au fost expropriate de la antecesorul său și, mai mult, pentru unele dintre bunuri nu formulase cerere/notificare cu respectarea termenului prevăzut de lege. În acest context a căutat să intre în legătură cu oameni cu influență politică și cu resurse financiare, care, în schimbul cedării unor părți importante din averea pretinsă, să determine funcționarii cu atribuții în domeniul luării deciziilor de retrocedare să aprobe cererile formulate cu eludarea dispozițiilor legale.

În anul 2005, în ansamblul preocupărilor susmenționate, fiind nemulțumit de stadiul soluționării cererilor și de demersurile făcute de avocați sau mandatar, ARPP a intrat apoi în legătură cu RT (prin intermediul numitei PN, persoană care de asemenea i-a fost prezentată ca o persoană cu multe relații și, implicit cu influență, care s-a oferit să-i acorde sprijin în demersurile de identificare și recuperare a bunurilor preluate abuziv, în schimbul unei cote din dreptul de proprietate al bunurilor obținute), cunoscut la momentul respectiv, și de altfel și ulterior, ca o persoană influentă în lumea politică.

În cadrul discuțiilor purtate (în perioada august-septembrie 2006), bazându-se pe relațiile pe care le avea în lumea politică și astfel pe influența pe care o putea avea asupra funcționarilor publici, direct sau prin intermediul asociaților săi, și intuind posibilitatea obținerii în mod necuvenit a unor bunuri de o valoare considerabilă, TR i-a promis apoi lui A RPP că poate să îi recupereze averea revendicată, pretinzând că are relații în lumea politică și în justiție la cel mai înalt nivel, respectiv, în calitate de fost șef al cancelariei primului ministru NA, cunoaște politicieni de top, inclusiv pe primul ministru în funcție, CPT, și funcționari publici la nivelul instituțiilor centrale, că poate asigura serviciile unor firme de avocatură de renume, cu influență în justiție, făcându-se referire inclusiv la un judecător de la ÎCCJ aflat în relație cu unul dintre avocații de la firma de avocatură prezentată, cerând în schimb o parte considerabilă, între 50 – 80% din fiecare bun care va fi obținut.

În actul de sesizare s-a reținut că numitul ARPP a fost de acord să cumpere influența pretinsă de TR și să îi dea acestuia un procent însemnat din ceea ce urma a se retroceda, cedându-i toate drepturile, succesoriale și litigioase, asupra bunurilor respective, cu condiția însă ca T să îi dea o sumă de bani în avans, date fiind eșecurile mandatarilor pe care i-a avut anterior, persoane care de asemenea erau cunoscute ca având influență, în politică sau în justiție, chiar dacă nu la nivelul lui RT.

Convins că prin influența și relațiile pe care le are poate obține bunurile respective și cunoscând valoarea de piață a acestora (avea deja casă la Snagov, iar zona Băneasa era, de notorietate, o zonă în plin avânt imobiliar), TR a fost de acord cu condiția pusă de A RP P, dar

pentru că nu dispunea de astfel de sume de bani de ordinul milioane de euro, a prezentat „afacerea” asociațiilor săi israelieni, numiți TS și BS.

În ceea ce privește relația existentă între aceste persoane, s-a menționat faptul că T S a activat în România, până la formularea acuzațiilor împotriva sa în dosarul 259/P/2015, în calitate oficială de consultant politic încă de la începutul anilor 2000, fiind pe rând consilier de imagine/politic pentru TB și PDL, AN și P CP T și PNL, VB și PDL, o parte din această activitate fiind desfășurată împreună cu asociatul său SS(fost consilier al unui fost prim ministru israelian).

S-a precizat că TS și SS au desfășurat în perioada 2005-2006 și alte afaceri în România, fiind asociați alături de ADC în societatea MPC SRL, având ca obiect principal de activitate marketing politic, cu care au dezvoltat nu doar o relație de afaceri, ci și o relație de prietenie, păstrată și în anii următori. În ceea ce îl privește pe ADC, acesta era și este un jurnalist cunoscut în România, care a acordat consultanță politică pentru AN, CPT sau T B, controlând ziarul EZ și revista C. De asemenea, era binecunoscută relația cu CPT, care i-a fost și invitat la nuntă și cu care a menținut o legătură de prietenie după încetarea relațiilor comerciale derulate între PNL și firma sa. În ceea ce-l privește pe B S, s-a reținut că acesta controlează compania BTG (BSG), având o avere estimată de revista F la 3,6 miliarde de dolari. A intrat în afaceri în România în domeniul imobiliar în anii 2000, fiind unul dintre investitorii proiectului RM.

În octombrie 2007 s-a înființat astfel firma BRG RCS, companie cu profil imobiliar, având ca administrator pe inculpatul MMA, inculpatul TR deținând 50% din acțiuni, restul revenind offshore-ului RR ECLTD, controlată de BSG, implicit de BS. Acesta este asociat în afaceri cu SS, cunoscut pentru implicarea în dezvoltarea companiei RSLB New York, dar mai ales pentru faptul că a activat ca șef de cabinet al lui YR, fost prim ministru al Israelului. Din anul 2002 activează în România și în țări din regiune (Ungaria, Austria, Serbia) ca și consultant politic și de PR.

Din înscrisurile de la dosar, s-a reținut că rezultă, de asemenea, legătura dintre SS și ADC, aceștia fiind asociați împreună cu TS în societatea FOC prin intermediul STG VL, care deține 30% din părțile sociale. Aceeași societate a avut încheiat un protocol de colaborare cu alte două companii străine, GCS IM (Israel) și RSLB P (SUA), în care este asociat SS. De asemenea, în societatea MP SRL, înființată în anul 2000, ADC, prin societatea D.A. C SRL, este asociat cu TS.

Întrucât TS nu locuia permanent în România, acesta a avut nevoie de o persoană de încredere care să îi aducă la îndeplinire dispozițiile și să-l informeze permanent asupra stadiului afacerii. L-a ales pe MMA, persoană care a făcut parte din staff-ul său atunci când s-a ocupat atât de campania PSD din anul 2004, cât și de campania PNL din anul 2008. Ulterior M a ocupat funcția de consilier personal al șefului Cancelariei primului ministru în Guvernul T.

De asemenea, inculpatul MMA apare alături de TR, fiind dovedită astfel legătura apropiată dintre aceștia, în societatea TRG A DE A SRL, unde TR deține 30% din părțile sociale, iar MMA este administrator.

În realizarea scopului grupului, TR împreună cu ceilalți membrii, TS, SS, B “B S, MA, MMA, ADC, M LC și RRM și cumpărătorul de influență ARPP au ascuns natura ilicită a înțelegerii printr-un contract de cesiune, cu privire la bunurile aflate în proceduri administrative sau judiciare de restituire a proprietății, încheiat între cumpărătorul de influență și societatea comercială R SRL reprezentată de TR.

Prin activitate infracțională desfășurată apoi, prin comiterea de infracțiuni de corupție, s-a reținut că s-a reușit retrocedarea abuzivă a Pădurii Snagov, în anul 2007, cauzându-se un prejudiciu în dauna statului român de 9.523.769 euro, precum și a Fermei R B, în anul 2008,

prejudiciu în dauna statului român de 135.874.800 euro, sume care reprezintă totodată folos necuvenit pentru ARPP, TR și asociații acestuia în grupul infracțional.

În perioada în care membrii grupului infracțional au reușit obținerea celor două bunuri, prin infracțiuni de corupție, respectiv anii 2007-2008, aceștia au fost implicați în mod direct și în activități politice, S și A acordând consultanță partidului aflat la guvernare, PNL, precum și primului ministru de la acel moment, CP T, consultanță cunoscută și promovată în mass media. În plus, așa cum am arătat, tot în aceeași perioadă MMA a fost angajat la Cancelaria primului ministru ca și consilier personal al lui DM (șeful C), în activitatea desfășurată ocupându-se însă exclusiv de organizarea vizitelor în teritoriu ale primului ministru și însoțindu-l pe acesta.

În acest context al implicării în viața politică, s-a reținut în actul de sesizare că membrii grupului infracțional au pretins și au fost percepuți ca având influență la cel mai înalt nivel în statul român, aspect care a contat în realizarea înțelegerii infracționale cu cumpărătorul de influență, dar și în determinarea funcționarilor publici să aprobe retrocedările chiar cu încălcarea dispozițiilor legale. În concret, aceștia au pretins că pot obține retrocedarea bunurilor revendicate urmare a relațiilor apropiate pe care le aveau cu primul ministru în funcție, relații notorii la acel moment (rezultate și din articolele de presă atașate la dosar – vol. III, dar și din declarațiile martorilor audiați), relații dovedite și prin aceea că “omul lui T”, respectiv MMA, fusese numit consilier personal la Cancelaria primului ministru CP T.

Fiind perceput drept consilier al prim-ministrului, MMA a contribuit la întărirea convingerii cumpărătorului de influență ARPP în influența reală a grupului în lumea politică.

Având în vedere acestea, pentru lămurirea legăturii între membrii grupului infracțional, relațiile avute cu primul ministru din perioada 2007- 2008, pentru a se stabili dacă i s-a solicitat acestuia în vreun fel ajutorul pentru soluționarea favorabilă a cererilor de retrocedare de bunuri ori pentru valorificarea ulterioară a acestora, precum și pentru stabilirea condițiilor în care a fost angajat MMA, funcția deținută și nivelul real de influență în Guvernul României, au fost citați pentru a fi audiați ca martori în dosarul 259/P/2015 P T C și M M D.

În declarațiile date ca martori cei doi au făcut însă afirmații mincinoase și nu au spus tot ce știu în legătură cu faptele cu privire la care au fost întrebați, astfel că prin ordonanța din data de 16.05.2016 s-a dispus extinderea urmăririi penale și efectuarea în continuare a urmăririi penale față de aceștia pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, iar în cazul lui P T C și pentru infracțiunea de favorizarea făptuitorului.

Cu referire la infracțiunea de mărturie mincinoasă prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal pentru care a fost trimis în judecată inculpatul M M D, actul de sesizare, după reluarea contextului cercetărilor în dosarul nr.259/P/2015, reține că pentru lămurirea condițiilor în care a fost angajat MMA, funcția deținută și nivelul real de influență în G, a fost audiat ca martor inculpatul, din înscrisuri comunicate (voi.II, filele 57-71) rezultând că el a fost șeful C primului ministru în perioada anului 2008.

Astfel procurorul reține că inculpatul M M D a fost audiat la data de 28.04.2016, iar înainte de a i se lua declarația i s-a adus la cunoștință că urmează să fie audiat ca martor pentru lămurirea următoarelor aspecte: activitatea desfășurată de inculpatul M M la C PM, condițiile în care a fost angajat, atribuțiile avute, relația cu primul ministru. (vol. II, f. 52-56)

După depunerea jurământului de martor în declarația dată inculpatul M M D ar fi făcut declarații necorespunzătoare adevărului și nu a spus tot ce știe în legătură cu împrejurări esențiale ale cauzei asupra cărora a fost întrebat, respectiv activitatea desfășurată de MMA (inculpat în respectivul dosar) la CPM, condițiile în care a fost angajat, atribuțiile avute, relația cu primul ministru.

Astfel, acesta ar fi declarat necorespunzător adevărului că MMA nu a fost consilierul său și că nu-și amintește pentru cine a lucrat acesta ca și consilier personal în cadrul

Cancelariei primului ministru, CP T la acea dată. Declarația este mincinoasă – în opinia procurorului - în condițiile în care a precizat atât calitatea de consilier personal a lui MMA, atribuțiile și activitatea curentă desfășurată, singurul aspect pe care a spus că nu îl cunoaște fiind persoana demnitarului pentru care a lucrat efectiv în această calitate de consilier personal.

Se mai arată în rechizitoriu că din înscrisurile transmise la dosar de Guvernul României a rezultat că MMA a lucrat ca și consilier personal al lui M D, șef al Cancelariei primului ministru, contractul fiind încheiat pe perioadă determinată, respectiv pe durata exercitării funcției de către acesta. Câtă vreme inculpatul M M a fost consilierul personal al lui DM, dat fiind specificul funcției de consilier personal și durata angajării, rezultă că aceasta s-a făcut în virtutea relației personale avute de cei doi, relații pe care inculpatul le-a ascuns în declarația dată ca martor. Persoana numită consilier personal al unui demnitar este angajată de acesta pe durată determinată, respectiv pe durata mandatului deținut (vine o dată cu demnitarul și pleacă cu el), atribuțiile constând în consilierea demnitarului pe o anumită problemă, astfel că nu poate fi crezută susținerea unui fost demnitar că ar fi uitat dacă și cum a angajat o persoană drept consilierul său personal.

Aceasta cu atât mai puțin în cazul inculpatului M D, din declarațiile persoanelor audiate în cauză ca martori, membrii ai PNL sau membrii sau funcționari în Guvernul României, rezultând faptul că acesta a fost omul de încredere al primului ministru CP T, care l-a numit în funcția de șef al Cancelariei, calitate în care a coordonat întreaga structură organizatorică din jurul acestuia, fiind perceput ca o persoană competentă, care cunoștea și controla, chiar autoritar, întreaga activitate a Cancelariei.

Se mai reține în actul de sesizare că, în virtutea acestei relații apropiate avute cu premierul P T, inculpatul M D a acceptat ca MMA, omul consultanților străini, să fie angajat ca și consilierul său personal, deși în fapt acesta s-a ocupat apoi de vizitele inculpatului P T în teritoriu, în special cele vizând componenta politică, din perspectiva viitoarei candidaturi a acestuia pentru un loc în Parlament, iar în timpul campaniei electorale a lucrat împreună cu M D și în coordonarea acestuia în colegiul electoral în care a candidat premierul.

Din declarațiile martorilor audiați, foști angajați ai Cancelariei în aceeași perioadă, rezultă că MMA a fost perceput ca reprezentantul consultanților străini în Guvern, neavând astfel relevanță postul pe care a fost angajat în măsura în care în realitate era consilierul lui P T C, aspect negat de inculpat.

În cadrul Cancelariei primului ministru MMA a lucrat pentru organizarea vizitelor în teritoriu ale primului-ministru, o dovadă certă că în fapt a fost consilierul acestuia și nu al șefului Cancelariei, a cărui activitate nu presupunea în mod normal astfel de vizite. Din declarațiile persoanelor audiate ca martori, fie angajați ai Cancelariei la momentul respectiv, fie membrii ai PNL, a rezultat de asemenea faptul că vizitele în teritoriu ale primului-ministru au reprezentat doar pretext pentru realizarea campaniei electorale din perspectiva alegerilor parlamentare din anul respectiv, ponderea principală a vizitelor constituind-o întâlnirile politice.

Întrucât TS asigura consultanța politică atât pentru PNL cât și pentru candidatul CP T, în considerarea acestor vizite l-a trimis pe MMA pentru a fi angajat la Guvern, cu rol însă de a duce la îndeplinire strategiile politice elaborate pentru campania electorală. Acest fapt este confirmat și prin aceea că în toamna anului 2008 în campania pentru alegerile parlamentare acesta s-a ocupat alături de inculpatul M D de campania inculpatului P T în colegiul electoral din Ilfov în care acesta a candidat, părăsindu-și atribuțiile din cadrul Guvernului. Așa fiind, deși angajat ca și consilier personal al șefului Cancelariei, inculpatul M D, în realitate MMA a lucrat ca și consilier personal al inculpatului P T C, fiind trimis tocmai în acest scop pentru a fi angajat la guvern de TS.

Deși MMA era cunoscut de toată lumea ca „omul lui T”, fiind în echipa acestuia atunci când s-a ocupat de campania electorală a , iar ulterior a lucrat ca și consilier personal la Cancelaria primului ministru P T C, șeful Cancelariei, inculpatul M D a declarat că nu are cunoștință despre angajarea lui și că nu a lucrat cu acesta decât ocazional, în legătură cu vizitele în teritoriu ale primului ministru, deși fără excepție martorii au declarat că acesta a lucrat cu MMA organizând campania electorală personală a lui P T din Ilfov, având o relație apropiată de colaborare.

Având în vedere cele expuse, se constată de către procuror că inculpatul M D a făcut afirmații mincinoase și nu a spus tot ce știe în legătură cu fapte și împrejurări esențiale ale cauzei asupra cărora a fost întrebat, respectiv aspecte legate de angajarea lui M M în Guvernul României, atribuțiile, legătura directă cu inculpatul P T C și faptul că acesta a fost angajat la Guvern urmare a înțelegerii între P T și TS.

Declarația inculpatului a fost făcută cu rea-credință, în opinia procurorului, în condițiile în care fără excepție martorii audiați (angajați ai Guvernului sau membrii PNL) au precizat în declarațiile date aceste aspecte, toți confirmând legătura între M M și cei doi inculpați, atribuțiile acestuia precum și demnitarul pentru care a lucrat. Prin urmare, inculpatul M D, cu știință a omis să declare aceste aspecte, în virtutea relației de prietenie cu inculpatul P T și în scopul susținerii poziției publice a acestuia, respectiv că nu a avut vreo relație profesională cu respectivul inculpat cercetat în dosarul 259/P/2015.

Prin Încheierea nr 1050/28.11.2016 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție - definitivă - s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 90/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, privind pe inculpatul T C A și, în baza dispozițiilor art.47 alin.2, art.50 alin.1 din Codul de procedură penală, cu referire la art.36 alin.1 lit. c și art.41 alin.1 lit. a din Codul de procedură penală, declinarea competenței - către judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Brașov - pentru soluționarea cauzei relativ la inculpatul M M D .

Prin Încheierea penală din 13.02.2017 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Brașov - rămasă definitivă prin Încheierea penală nr. 32/CP din 11.04.2017 a judecătorului de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Brașov – s-a constatat legalitatea sesizării instanței cu rechizitoriul nr. 90/P/2016 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov, privind pe inculpatul M M D - trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev.de art. 273 alin. 1 Cod penal - a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

Au fost respinse cererile și excepțiile formulate de inculpatul M M D.

S-a dispus începerea judecății cauzei privindu-l pe inculpatul indicat.

În cursul cercetării judecătorești efectuate în cauză au fost ascuțați – la solicitarea D.N.A Serviciul Teritorial Brașov - martorii AA M DȘ, MN B, VD A, ADC, CIT, CC C C, P M, CM M și TGM, declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei.

Inculpatul M M D a arătat că nu înțelege să dea declarații în cursul cercetării judecătorești, uzând de dreptul la tăcere (fila 11, dosar instanță, încheiere din 27.06.2017).

La solicitarea inculpatului M M D au fost ascuțați martorii SM V și BC, și declarațiile acestora fiind consemnate și atașate la dosarul cauzei.

Tot în cursul cercetării judecătorești inculpatul M M D a depus la dosarul cauzei o serie de înscrisuri, și acestea fiind atașate la dosarul cauzei.

Analizând coroborat probele administrate în cauză – în cursul urmăririi penale dar și al cercetării judecătorești – tribunalul va reține următoarele :

Cu titlu preliminar tribunalul observă că « Mărturia mincinoasă » este incriminată prin dispozițiile art.273 din Codul penal și constă în « fapta martorului care, într-o cauză penală, civilă sau în orice altă procedură în care se ascultă martori, face afirmații mincinoase ori nu

spune tot ce știe în legătură cu faptele și împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat ».

Cum se arată în literatura juridică obiectul juridic general al infracțiunii indicate constă în relațiile sociale referitoare la înfăptuirea justiției, relații care presupun sinceritate din partea celor ascultați ca martori în orice procedură în care se administrează proba testimonială.

Obiectul juridic special al infracțiunii constă în acele relații sociale a căror existență este asigurată prin apărarea activității de înfăptuire a justiției împotriva faptelor de natură să împiedice sau să zădărnicească aflarea adevărului de către organele judiciare.

Declarațiile inculpatului DM M apreciate de procuror ca întrunind elementele constitutive ale infracțiunii vizate de art 273 al 1 din Codul penal – date la data de 28.04.2016 în calitate de martor în dosarul numărul 259/P/2015 al D.N.A Serviciul Teritorial Brașov – au fost următoarele :

„În ceea ce îl privește pe M M arăt că nu mai rețin exact pentru ce demnitar a lucrat ca și consilier personal, cu siguranță nu pentru mine. Nu îmi amintesc exact când anume a fost angajat. Nu îl cunoșteam dinainte, l-am cunoscut doar la angajarea lui la cancelarie. Am lucrat însă cu acesta ocazional în perioada în care am lucrat amândoi la cancelaria primului ministru. Din câte îmi amintesc M se ocupa de organizarea evenimentelor publice la care participa primul ministru, respectiv vizitele în teritoriu ale acestuia.

Mi-a fost arătată adresa trimisă la dosar de GR din care rezultă că M ar fi lucrat la Cabinetul Șefului Cancelariei Primului Ministru, dar arăt încă o dată că nu îmi amintesc acest lucru și nu l-am adus eu pentru a lucra ca și consilierul meu personal. L-am cunoscut la guvern, nu îl știam dinainte.

Echipa de organizare a unei astfel de vizite era formată din mai mulți consilieri, respectiv unul de la protocol, unul de la presă, unul sau mai mulți consilieri de specialitate, funcției de obiectul vizitei și consilierul de organizare care avea imaginea de ansamblu a întregului program. Cei din echipa de organizare mergeau în teritoriu cu primul ministru, dar la întâlnirile propriu zise participa în principiu doar consilierul de specialitate.

(...)

Nu știu (ce relația a avut M cu primul ministru n.n.), nu îmi amintesc. De principiu primul ministru T vorbea cu toată lumea a familiar, folosind prenumele. Nu știu dacă îi știa numele lui M.

(...)

Nu știu ce studii avea (M n.n.) sau mai exact nu îmi amintesc acum, nu știu ce experiență avea, dar în ocaziile în care cam interacționat mi-a făcut o impresie bună ca organizator.

(...)

Nu îmi amintesc. (cine l-a recomandat pentru a fi angajat ca și consilier)

(...)

În perioada respectivă, anii 2007 – 2008, știu că TS era consultant politic pentru PNL. L-am cunoscut pe TS cred că în campania electorală din 2004, acesta lucrând pentru T B sau AN, nu mai rețin, candidați la președinție. Din câte știu ulterior a fost consultant politic pentru mai multe formațiuni politice sau candidați. Nu pot preciza ce relație a existat între primul ministru T și TS. Cred că M și TS se cunoșteau pentru că la una dintre ședințele de organizare a unui eveniment public M a făcut referire la TS care ar fi avut un punct de vedere legat de structura respectivului eveniment.” (file 52-56, vol II, D.U.P)

Procurorul a apreciat că inculpatul DM M a dat declarații necorespunzătoare adevărului cu privire la următoarele aspecte :

- activitatea desfășurată de inculpatul M M la CPM,
- condițiile în care a fost angajat M M la CPM,
- atribuțiile avute de M M la CPM,

- relația lui M M cu primul ministru T C A.

Astfel procurorul a considerat că inculpatul DM M a făcut declarații necorespunzătoare adevărului și nu a spus tot ce știe în legătură cu împrejurări esențiale ale cauzei asupra cărora a fost întrebat, respectiv cu privire la angajarea lui MMA în calitate de consilier personal al său – urmare a înțelegerii dintre P T C și TS – relația pe care a avut-o cu MMA și relația acestuia din urmă cu TS, activitatea efectivă desfășurată de MMA pentru primul-ministru și legătura dintre cei doi .

Tribunalul este ținut a face anumite *precizări teoretice* relativ la declarațiile date de anumite persoane, în calitate de martor, în cursul procesului penal.

Astfel așa cum se arată în literatura juridică, la aprecierea declarațiilor martorului, o deosebită importanță o are cunoașterea aspectului psihologic de formare a declarațiilor, care cronologic trece prin mai multe etape: recepționarea, memorizarea și reproducerea.

Bineînțeles că momentul inițial în formarea declarațiilor este acela al derulării evenimentelor (faptelor) când martorul, indiferent de voința sa, recepționează anumite date de fapt cărora la momentul respectiv poate nu le acordă o deosebită relevanță.

Tot literatura juridică arată că modul în care martorul recepționează anumite evenimente sau însușiri ale obiectelor este direct influențat de anumiți factori obiectivi și psihofiziologici iar la aprecierea declarațiilor trebuie de luat în considerație că informația memorată nu este o memorare perfectă (asemenea unei fotografii) astfel încât martorul poate reține din cele percepute doar o parte, pe care acesta o considera mai importantă, iar alte date nu sunt memorizate sau sunt uitate în decursul timpului (studii ale psihologiei martorilor susțin, exemplificativ, că uitarea la bărbați este mai accentuată decât la femei dar și că amintirile femeilor sunt de multe ori inexacte).

În sfârșit tribunalul va reaminti că o îndelungată experiență judiciară a conturat faptul că declarațiile martorilor au un *caracter relativ* iar principalele cauze ale relativității mărturiei țin atât de imperfecțiunea organelor de simț ale omului – însoțite de o serie de factori obiectivi sau subiectivi care influențează nu numai percepția ci și procesul de memorare sau de redare a celor percepute – dar și de *formarea unor opinii specifice organelor judicare doritoare să vadă în declarația martorului o reproducere absolut fidelă a faptelor la care au asistat*.

Prin prisma celor teoretic expuse anterior tribunalul nu va putea reține, fără dubiu, că aspectele relevate de către inculpatul DM M – în declarația dată la data de 28.04.2016 în calitate de martor în dosarul numărul 259/P/2015 al D.N.A Serviciul Teritorial Brașov – întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de « Mărturie mincinoasă », incriminată de dispozițiile art.273 din Codul penal.

În primul rând tribunalul apreciază ca *esențial* de subliniat faptul că, prin rechizitoriu, *chiar procurorul face multiple referiri la faptul că numitul MMA a lucrat efectiv în GRi în favoarea primului ministru P T C și nu a șefului cancelariei – inculpat în cauza de față – DM M*.

Astfel procurorul arată în rechizitoriu că „, din declarațiile martorilor audiați, dar și din înscrisurile comunicate la dosar de Guvernul României, rezultă că MMA, deși angajat ca și consilier personal al șefului Cancelariei, inculpatul M D, în realitate acesta a lucrat ca și consilier personal al inculpatului P T C, fiind trimis tocmai în acest scop pentru a fi angajat la guvern de TS” (fila 32 rechizitoriu) sau că „În cadrul Cancelariei primului ministru MMA a lucrat pentru organizarea vizitelor în teritoriu ale primului-ministru, o dovadă certă că în fapt a fost consilierul acestuia și nu al șefului Cancelariei, a cărei activitate nu presupunea în mod normal astfel de vizite ” etc .

În actul de sesizare sunt enumerate corect și temeinic probele (declarațiile unor martori) care au condus procurorul la această concluzie (file 33 -34 rechizitoriu).

Tot în rechizitoriu procurorul explică *importanța angajării ca și consilier „ personal ”* a unei anumite persoane (fila 51 rechizitoriu) pentru ca ulterior – tot în actul de sesizare – să

se contrazică și să arate că „din declarațiile martorilor audiați, foști angajați ai C în aceeași perioadă, rezultă că MMA a fost perceput ca reprezentantul consultanților străini în G, nu are astfel relevanță postul pe care a fost angajat (M) în măsura în care în realitate era consilierul lui P T C ” (fila 53 rechizitoriu).

Or prin prisma faptului că MMA a lucrat efectiv în GR în favoarea primului ministru P T C, și nu a șefului cancelariei DM M – aspect reținut inclusiv de către procuror ca și corespunzând adevărului – apare ca cel puțin explicabilă poziția procesuală exprimată de inculpatul DM M (martor la acel moment) care a arătat că „ În ceea ce îl privește pe M M arăt că nu mai rețin exact pentru ce demnitar a lucrat ca și consilier personal, cu siguranță nu pentru mine ”.

În mod similar cel puțin explicabil – văzând și perioada de aproximativ 8 ani de la momentul angajării lui M M la guvern dar și, cum se va arăta ulterior, numărul angajaților cancelariei – este faptul că în declarația sa din 28.04.2016 martorul (actualmente inculpat) DM M nu și-a amintit mai multe situații faptice relativ la care a fost întrebat de către procuror. („ Nu știu (ce relația a avut M cu primul ministru n.n.), nu îmi amintesc... nu știu ce studii avea ...nu îmi amintesc...”)

Pe de altă parte se reține în rechizitoriu că inculpatul DM M ar fi dat declarații necorespunzătoare adevărului privitor la activitatea desfășurată (atribuțiile avute) de inculpatul M M la CPM, or inculpatul indicat a arătat – în declarația din 28.04.2016 în dosarul numărul 259/P/2015 al D.N.A Serviciul Teritorial Brașov – „ din câte îmi amintesc M se ocupa de organizarea evenimentelor publice la care participa primul ministru, respectiv vizitele în teritoriu ale acestuia ”, realitate confirmată și de alte persoane (declarații martori A A, CIT, CC C, CM) .

Tribunalul va reține că o multitudine de probe administrate în cauză au relevat veridicitatea acestor afirmații ale martorului DM M, chiar procurorul expunând în rechizitoriu, așa cum s-a arătat, că « În cadrul Cancelariei primului ministru MMA a lucrat pentru organizarea vizitelor în teritoriu ale primului-ministru, o dovadă certă că în fapt a fost consilierul acestuia și nu al șefului Cancelariei ” (fila 32 rechizitoriu).

Se mai arată că inculpatul DM M ar fi dat declarații necorespunzătoare adevărului privitor la condițiile în care a fost angajat M M la Cancelaria Primului Ministru, or s-a depus la dosarul cauzei un înscris (fila 160, dosar instanță) din care rezultă că în anul 2008 la Cancelaria Primului Ministru erau angajate 293 de persoane, fiind cvasiimposibil pentru inculpatul indicat (șef al cancelariei) a memora/cunoaște după 8 ani momentul sau condițiile angajării fiecărei persoane, cu atât mai mult cu cât nu a lucrat efectiv decât în mică măsură cu MMA.

În același sens sunt susținerile martorei SM care arată că în aparatul cancelariei primului ministru erau aproximativ 300 de persoane (fila 153 dosar instanță).

În opinia tribunalului, procurorul a valorizat excesiv faptul că MMA a figurat în cadrul guvernului ca și „ consilier personal ” al inculpatului DM M deși realitatea faptică nu reliefează caracterul esențialmente „ personal ” al alegerii unei persoane pe un asemenea post.

Cu titlu exemplificativ martora BC, deși angajată și ea ca și consilier personal al inculpatului DM M, nu îl cunoștea pe inculpat anterior venirii acestuia în guvern (fila 190, dosar instanță).

” (în 2007-2008 am fost angajată) la cancelaria primului ministru în cabinetul cancelarului DM în calitate de consilier personal... Nu l-am cunoscut pe M M. Nu am auzit de această persoană...nu (l-am cunoscut pe DM înainte de numirea lui la cancelaria primului ministru) ”.

Tribunalul va reține în concluzie, așa cum o arată și procurorul în rechizitoriu, că nu are absolută relevanță postul scriptic pe care a fost angajat M M (de consilier personal al șefului cancelariei) în măsura în care în realitate acesta era consilierul lui P T C.

Bineînțeles că în această situație faptică conturată de probele dosarului – ce nu a presupus un contact constant, ci doar unul sporadic, cu M M – apare ca și credibil ca martorul DM M să nu cunoască concretețea relațiilor asupra cărora a fost întrebat de către procuror (exemplificativ între P T C și M M sau între MMA și TS), existând cel puțin un dubiu în acest sens.

Tribunalul va observa cele expuse întrucât i se impută prin rechizitoriu inculpatului DM M că a dat declarații necorespunzătoare adevărului cu privire la relația lui M M cu primul ministru T C A, or așa cum rezultă din probele administrate în cauză – menționate și de procuror în rechizitoriu – inculpatul din cauza de față nu a interacționat în mare măsură cu MMA și nu putea cunoaște toate amănuntele relației personale dintre T C Anton și MMA.

I se mai impută prin actul de sesizare inculpatului DM M că a făcut declarații necorespunzătoare adevărului și nu a spus tot ce știe în legătură cu angajarea lui MMA, urmare a înțelegerii dintre P T C și TS, or nici una dintre probele dosarului nu relevă că inculpatul din cauza de față a asistat sau ar fi aflat direct și neechivoc despre o asemenea înțelegere.

Tot prin rechizitoriu se arată că DM M ar fi făcut declarații necorespunzătoare adevărului și nu ar fi spus tot ce știe în legătură cu relația pe care a avut-o MMA cu TS, or tribunalul va reține că nici privitor la acest aspect nu sunt administrate probe neechivoce din care să reiasă că inculpatul din cauza de față cunoștea amănuntele unei asemenea înțelegeri.

Prin prisma celor expuse instanța va aprecia că fapta săvârșită de inculpat nu poate întruni elementele constitutive ale infracțiunii de mărturie mincinoasă, existând *cel puțin un dubiu* în privința caracterului mincinos al afirmațiilor/omisiunilor sale, dubiu care bineînțeles că trebuie să profite inculpatului DM M.

Tribunalul va reține că acest dubiu apare incident și cu privire la esențialitatea împrejurărilor – în sensul art 273 din Codul penal – cu privire la care inculpatul DM M (martor la acel moment) ar fi făcut declarații mincinoase.

Astfel la data ascultării martorului DM M în dosarul numărul 259/P/2015 al D.N.A Serviciul Teritorial Brașov, 28.04.2016, erau administrate cvasitotalitatea probelor (83 *volume de urmărire penală*) care au și condus la întocmirea rechizitoriului peste o perioadă relativ scurtă de timp, la 17.05.2016, după o urmărire penală complexă și îndelungată .

Așa cum rezidă și din prezentul rechizitoriu, la acel moment al ascultării martorului DM M, concluziile procurorului privitor la activitatea concretă a lui MMA în cadrul G R erau conturate și apare discutabil în ce măsură șeful cancelariei – inculpat în cauza de față – cunoștea amănuntele preocupărilor concrete a lui M în guvern atât timp cât chiar procurorul arată că acesta din urmă lucra efectiv pentru primul ministru, și nu pentru șeful cancelariei.

Conform art. 1 din Codul de procedură penală român, scopul procesului penal îl constituie constatarea la timp și în mod complet a faptelor care constituie infracțiuni, astfel că orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și *nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală*.

Procesul penal trebuie să contribuie la apărarea ordinii de drept, la apărarea persoanei, a drepturilor și libertăților acesteia, la prevenirea infracțiunilor precum și la educarea cetățenilor în spiritul legii.

Cum se arată constant în practica și literatura juridică penală instanța de judecată pronunță *condamnarea* inculpatului *numai* în situația în care probele strânse în cursul urmăririi penale si verificate în cursul cercetării judecătorești, dovedesc *în mod cert*, printre altele, că *vinovăția inculpatului* în raport de fapta ce i se impută.

În Codul de procedură penală român, prezumția de nevinovăție este înscrisă între regulile de bază ale procesului penal, în art. 4 al 1 Cod procedură penală, statuându-se că „orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă”.

Pentru pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și iar dacă probele în acuzare nu au un asemenea caracter, și lasă loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia „orice îndoială este în favoarea inculpatului” (in dubio pro reo).

Regula „in dubio pro reo” constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în art. 5 Cod procedură penală, se regăsește în materia probațiunii.

Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Cum se arată tot în literatura juridică penală înainte de a fi o problemă de drept, regula „in dubio pro reo” este o problemă de fapt iar înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecății).

Prin prisma tuturor celor expuse, în cauza de față instanța nu poate avea certitudinea că – prin declarația dată în 28.04.2016 în calitate de martor în dosarul numărul 259/P/2015 al D.N.A Serviciul Teritorial Brașov – inculpatul DM M ar fi făcut afirmații mincinoase ori nu a spus tot ce știe în legătură cu faptele și împrejurările esențiale cu privire la care a fost întrebat, în sensul elementelor constitutive ale infracțiunii vizate de art 273 din Codul penal.

Față de cele arătate tribunalul – văzând art 4 al 1 și 2 C.pr.pen – va dispune, în baza art 396 al 5 C.pr.pen cu aplicarea art 16 lit c C.pr.pen, achitarea inculpatului M M D pentru comiterea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev.de art. 273 alin. 1 Cod penal.

În baza art 275 al 3 C p pen cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

În baza art 396 al 5 C.pr.pen cu aplicarea art 16 lit c C.pr.pen dispune achitarea inculpatului M M D – fiul lui, născut la data de [REDACTED] în G, domiciliat în, cetățean român, fără antecedente penale – pentru comiterea infracțiunii de mărturie mincinoasă, prev. de art. 273 alin. 1 Cod penal.

În baza art 275 al 3 C p pen cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Cu apel în 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 26.10.2018.

Președinte,
BB

Grefier
CMC

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO